

ת"פ 4419/09/15 - מדינת ישראל נגד אלכס אשורוב

בית משפט השלום בנצרת

12 פברואר 2017

ת"פ 4419-09-15 מדינת ישראל נ' אשורוב
מספר פל"א 143619/2014

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם אלכס אשורוב

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד שרית מזרחי

הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד אבי מוסקוביץ מהסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירה של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין ובביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, הן כדלקמן:

א. ביום 29.3.14 סמוך לשעה 01:40, שהה הנאשם, יחד עם אחרים (להלן: "החבורה"), במרכז ביג סמוך לרחוב עמק השלום שביוקנעם ושתו משקאות משכרים.

ב. בני החבורה הקימו רעש, שהפריע לתושבי המקום ולכן הוזמנה נידת שיטור משולב, בה נסעו סער אל עזרא (להלן: "הפקח סער") ועדן אדוני (להלן: "השוטרת עדן"). הפקח סער והשוטרת עדן ביקשו מבני החבורה לעזוב את המקום אך הם החלו להתווכח איתם. למקום הצטרף השוטרי אדם מזאריב (להלן: "השוטרי אדם"), שסייע בפינוי החבורה.

ג. החבורה עברה לפארק רבין וגם שם הקימו רעש. השוטרת עדן, השוטרי אדם והפקח סער שוב ביקשו מהחבורה לעזוב את המקום. במהלך בקשת השוטרים מהחבורה להתפנות, היה הנאשם דומיננטי בכך שצעק והתווכח עם השוטרים בשם החבורה. בין היתר, צעק הנאשם "עזבו, משעמם להם".

ד. עקב התנהגותו, התבקש הנאשם להזדהות, אך סירב. הנאשם עוכב לצורך זיהוי ונלקח לנקודת המשטרה. בדרך לתחנת המשטרה, ישב הנאשם במושב האחורי של ניידת המשטרה הנהוגה בידי השוטרים. הנאשם התפרע בניידת, הטיח ראשו בסורגים, צעק וקרע ניירות שהיו לידו. בנקודת המשטרה המשיך הנאשם להתפרע והשוטרת עדן אמרה לו שירגע. הנאשם בתגובה אמר לה: "לכי תזדייני". בנוסף, איים הנאשם על הפקח סער באמרו: "אתה סער אני אזיין אותך ואתה עוד תהיה מת".

ה. השוטרים אדם פתח את דלת ניידת המשטרה, הנאשם יצא, והחל לצעוק ולהכות בניידת באמצעות ידיו. השוטרים אדם ביקש מהנאשם להירגע והנאשם בתגובה דחף אותו בחזהו באמצעות שתי ידיו. הנאשם המשיך להתפרע, הניף ידיו לכוון השוטרים אדם, שנאלץ להשתמש בגז פלפל כדי לנטרלו.

טיעוני הצדדים:

3. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בצרף ענישה נלווית, וביקש להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש בחלקו העליון של השליש התחתון של המתחם, היינו, מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, קנס ומאסר על תנאי מרתיע.

נטען כי מעשיו של הנאשם פגעו באוטונומיה ובשלמות גופו של האדם, נוסף לפגיעה בשלטון החוק והגנה על שוטרים שהנם שלוחיו של החוק. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם ביצע את העבירות עקב איבוד עשתונות הנובע מאופיו ומיחסו לנציגי החוק.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר ממנו עולה מצד אחד כי הנאשם מבין את השלכות מעשיו ומביע חרטה, אך מצד שני מצביע על חזרת הנאשם להביע עוינות כלפי גורמי אכיפת החוק ובפרט כלפי הפקח ואף ששירות המבחן ביקש מספר דחיות למצוי ההליך השיקומי, הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ונעדר מפגישות מבלי ליידע. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם ריצה מאסר בכלא צבאי בגין נפקדות ומשרת בחיל השריון לא בתפקידי לחימה אלא נהג משא, ונעדר מדיון אחרון בבית המשפט עד שהוצא צו הבאה נגדו.

4. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין צו שירות לתועלת הציבור לבין מאסר על תנאי, וביקש להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו מאסר על תנאי.

נטען כי הנאשם צעיר, יליד 1985, ללא עבר פלילי, חייל בשירות צבאי, המשמש כנהג מבצעי ביחידה לוחמת בחיל השריון, הביע חרטה וקיבל אחריות על מעשיו. ב"כ הנאשם טען כי חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן נבע מאילוצי העבודה בצבא, שכן לפעמים יציאותיו לבית מתבטלות בשל פעילות מבצעית ולפעמים אינו זמין בטלפון, כך שהקשר עמו נוצר דרך אמו. לדברי הסנגור, בשל כך התקשה הנאשם להתייצב בפני מתאם השל"צ ובשל כך אין ביכולתו של הנאשם לבצע צו של"צ כפי שהמליץ שירות המבחן.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם הפנים את הפסול שבהתנהגותו, הנאשם מנסה להתרחק מן הסביבה החברתית העלולה לדרדרו, יודע להתנהל במקרים דומים, הפיק תועלת ונתמך בשירותו הצבאי.

מתחם העונש ההולם:

5. בהתאם לתיקון 113, סעיף 40ב לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו: קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.
6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.
7. **הערך החברתי המוגן** שנפגע מביצוע עבירת האיומים, בה הורשע הנאשם, הנו מניעת מעשי הפחדה והקנטה, לשם הגנה על שלווה נפשו, בטחונו וחירות הפעולה והבחירה של הפרט. במקרה דנן, האיומים הופנו לעבר הפקח, שהנו עובד ציבור, בהיותו בתפקיד.

בע"פ 2038/04 לם נ' **מדינת ישראל** פ"ד ס(4) 96, 105 (04.07.2012) נקבע:

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום. עמד על כך השופט גולדנברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (להלן - פסק דין ליכטמן(1)), בעמ' 378: 'מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט".

ביחס לעבירת איומים כלפי עובדי ציבור נקבע ברע"פ 6268/12 שחורי נ' **מדינת ישראל** (04.09.2012):

"....ניכר בעיניי כי העונש שהושת על המבקש עולה בקנה אחד עם הצורך להבטיח את שלומם וביטחונם של עובדי ציבור, כדוגמת הפקח, ולוודא כי אלה יוכלו לבצע את תפקידם ללא מורא. למותר הוא לציין, כי פעילותו התקינה של השירות הציבורי ושמירה על כבודם של המשרתים בו, הינן בגדר אינטרס ציבורי מן המעלה הראשונה. ויפים, לעניין זה, דברי המשנה לנשיאה (כתוארו אז) א' ריבלין, בצינו כי: "...תפקודו התקין של השירות הציבורי אינו בגדר אינטרס עצמי שלו, או של השלטון, כי אם בראש ובראשונה אינטרס של הציבור. מתן הגנה מסוימת לעובדי ציבור מפני הפיכת ליעד קל, זמין ותדיר לגידופים ולנאצות מקדם אינטרס זה. סביר להעריך, אף שלא הוצגו בפנינו נתונים אמפיריים, כי עובדי ציבור חשופים, מטבע עבודתם, לפגיעות שונות בתדירות גבוהה בשיעור משמעותי גבוה מזו שהאזרח

הממוצע נחשף אליה." (דנ"פ 7383/08 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 11.7.2011), פסקה 15 לפסק דינו. ראו גם רע"פ 2019/11 אלי מיארה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 22.3.2011)).

8. **הערך החברתי המוגן**, אשר נפגע בגין ביצוע עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, הנו שמירה על הסדר הציבורי, הגנה על שלטון החוק והגנה על נציגי החוק כדי שיוכלו לפעול לשם אכיפתו.

בע"פ 3208/15 **הקרי נ' מדינת ישראל** (11.05.2015), קבע כב' השופט שהם:

"כפי שצוין לא אחת, 'יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם... וכל פגיעה שכזו צריכה להתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית' (רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (2.8.10); ראו גם: רע"פ 2450/15 אזרור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (15.4.2015))."

9. המחוקק קבע ענישת מינימום בצד סעיף 275 לחוק העונשין, ובכך ביטא את התייחסותו המחמירה להכשלת שוטרים במילוי תפקידם הציבורי.

עם זאת, בהתאם להלכה הפסוקה, עת נקבע עונש מאסר מזערי לעבירות מסוימות, פורש הדבר כמאפשר הטלת מאסר על תנאי במקום מאסר בפועל או בצדו (רע"פ 5798/00 **ריזי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(3) 1, 11 (12.02.2001); ע"פ 4528/13 **מוחמד נ' מדינת ישראל**, פסקה 23 (22.09.2014); ע"פ 1867/00 **מדינת ישראל נ' גוטמן**, פ"ד נד(3) 145, 154-155 (27.06.2000); ע"פ (י-ם) 2006/01 **מדינת ישראל נ' דניאל** (29.10.2001)).

10. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים** הנה משמעותית, ונלמדת מנסיבות ביצוע העבירות:

א. הנאשם ואחרים שתו אלכוהול והקימו רעש במרכז ביג ביוקנעם, לכן ביקשו מהם השוטרים והפקח להתפנות, אך בני החבורה התווכחו איתם. לבסוף עברה החבורה לפארק רבין, אולם גם שם הקימו רעש, והשוטרים והפקח שבו וביקשו מהם לעזוב, אך הנאשם התווכח עמם בשם החבורה וצעק: "עזבו משעמם להם". עקב התנהגותו, התבקש הנאשם להזדהות, ומשסירב עוכב לצורך זיהוי.

ב. בדרך לתחנה, הנאשם התפרע בניידת, הטיח ראשו בסורגים, צעק וקרע ניירות שהיו לידו.

ג. ביצאו מהניידת, צעק והכה בניידת בידיו.

ד. השוטר אדם ביקש ממנו להירגע אך הנאשם דחף אותו בחזהו באמצעות שתי ידיו, התפרע, הניף ידיו לכוון השוטר אדם, ונוטרל רק לאחר שימוש בגז פלפל.

ה. בנקודת המשטרה, הנאשם המשיך להתפרע, לא נשמע לשוטרים ואף אמר לשוטרת עדן "לכי תזדייני".

ו. על הפקח סער איים: "אני אזיין אותך ואתה עוד תהיה מת".

ז. ההפרעה לשוטרים החלה במרכז ביג ביוקנעם, עברה לפארק רבין, המשיכה בניידת המשטרה ועד לתחנת המשטרה. מדובר בהתנהגות מתמשכת ולא נקודתית, אשר הסתיימה שלא ביוזמת הנאשם אלא רק לאחר שימוש בגז פלפל.

ח. איומי הנאשם על עובד הציבור, הפקח סער, בפגיעה בחייו ובגופו, מגבירים את חומרת מעשי הנאשם.

ט. נסיבה מחמירה נוספת נובעת מכך שהנאשם דחף את השוטר אדם בחזהו, באמצעות שתי ידיו, דחיפה שהנה אלימות פיזית, והמשיך להניף ידיו לכוון אותו שוטר עד שהשוטר נאלץ להשתמש בגז פלפל. לנאשם לא יוחסה עבירת תקיפת שוטר, אולם הפעלת אלימות פיזית, בגדרי ההפרעה לשוטרים, מעלה את רף החומרה של המעשים.

י. המעשים בוצעו כלפי שוטרים ועובד ציבור, נציגי מערכת אכיפת החוק, שהגיעו למקום כדי לבצע תפקידם ונתקלו בהפרעה אלימה מבחינה מילולית ומבחינה פיזית.

יש לראות בחומרה יתרה את השילוב בין ההפרעה המתמשכת לשוטרים, על פני מספר זירות אירוע, תוך נקיטת אלימות פיזית כלפי שוטר, ותוך השמעת איומים בפגיעת גוף ונפש כנגד עובד ציבור.

יא. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי היה נתון תחת השפעת אלכוהול וטען ליריבות אישית בין אחיו לבין הפקח. בכתב האישום לא צוין כי היה נתון תחת השפעת אלכוהול וכי נפגמה יכולתו להבין את משמעות מעשיו, ואף לא צוין דבר אודות יריבות. המסגרת הדיונית הנה כתב האישום המתוקן בלבד, משכך פרטים אלו טעונים ראיה שלא הוצגה. אף לא הוצגה ראיה לנטען, אין בכך משום הצדקה להתנהגותו המתמשכת של הנאשם כמתואר בכתב האישום המתוקן.

יב. לקולה אציין כי מדובר באירוע חד פעמי, ללא תכנון מוקדם.

11. **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת האיומים** נעה בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. ניתן לעיין ברע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל**, רע"פ 11761/05 **בורביע נ' מדינת ישראל**, רע"פ 4719/13 **צוקרן נ' מדינת ישראל**, רע"פ 1/15 **כצמן נ' מדינת ישראל**, עפ"ג (ב"ש) 54434-07-13 **לויט נ' מדינת ישראל**, ע"פ (מרכז) 30868-08-13 **חג'אג' נ' מדינת ישראל**, ע"פ (מרכז) 27347-08-10 **פינקו נ' מדינת ישראל**, ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 **זגורי נ' מדינת ישראל**, ע"פ (מרכז) 24457-03-15 **גוטמן ואח' נ' מדינת ישראל**, ת"פ (רח') 1921/09 **מדינת ישראל נ' דינקו**, ת"פ (רמ') 2246/08 **מדינת ישראל נ' יאן**, ת"פ (ת"א) 7109/08 **מדינת ישראל נ' ארזון**, ת"פ (פ"ת) 10504-03-13 **מדינת ישראל נ' א' צ', ת"פ (ראשל"צ) 1953/09 מדינת ישראל נ' מליחי**.

12. **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת ההפרעה לשוטרי**, ללא עבירות נלוות, הנה מאסר מותנה או צו של"צ עם או ללא ענישה כספית. ניתן לעיין ברע"פ 3208/15 **הקרי נ' מדינת ישראל**, רע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל**, ע"פ (י-ם) 46367-03-12 **פרידמן נ' מדינת ישראל**, ע"פ (ת"א) 1121-04-12 **מדינת ישראל נ' שעהפר**, ע"פ 8740/04 **מדינת ישראל נ' בן גביר**, ת"פ (נצ') 19813-03-13 **מדינת ישראל נ' גבן ואח'**, ת"פ (ת"א) 18054-08-09 **מדינת ישראל נ' דקה**, ת"פ (ת"א) 15515-08-09 **מדינת ישראל נ' נמני**.

13. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, היות שהנאשם הורשע בשתי עבירות, המהוות אירוע אחד, אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ובהמשך אגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

14. **מתחם העונש ההולם:** בשים לב לעקרון ההלימה ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבותיהן, נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

15. בהתאם לסעיף 40ג(ב) רישא לחוק העונשין, בתוך מתחם העונש ההולם יקבע העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע מעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

16. בהתאם לסעיף 40ג(ג) לחוק, בגזירת העונש אתחשב במספר העבירות בהן הורשע הנאשם ובזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש ותקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

17. **הודאה ונטילת אחריות:** הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן ציבורי יקר. עם זאת, מתסקירי שירות המבחן עולה נטילת אחריות חלקית.

18. **אין לנאשם עבר פלילי.**

19. **חלופי הזמן:** העבירות בוצעו בשנת 2014, כתב האישום הוגש ביום 3.9.15. מאז ביצוע העבירה הנאשם לא הורשע בביצוע עבירה פלילית נוספת.

20. **נסיבות אישיות:** הנאשם בן 21, רווק, משרת בחיל השריון מנובמבר 2014 והוכשר כנהג משא. לפי טיעוני סנגורו, עתיד לסיים שירותו הצבאי בנובמבר 2017. מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות אישיות ומשפחתיות לא פשוטות, שמפאת צנעת הפרט לא אפרטן בגזר הדין. שירות המבחן התרשם מן הנאשם כבעל

יכולות קוגניטיביות וורבליות תקינות, בחור צעיר המעצב את חייו, מנסה להתרחק מסביבתו המשפחתית והחברתית, אשר עלולות לדרדרו, אך עודנו מתקשה לעצב נורמות התנהגות שונות לחלוטין מאלה אליהן נחשף מגיל צעיר ובהן גדל.

21. **תסקירי שירות המבחן:** הוגשו ארבעה תסקירים: מיום 15.6.16, 10.7.16, 18.9.16 ו-18.11.16. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על השתתף מאסר מותנה.

בתסקיר מיום 15.6.16 הומלץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 120 שעות. הנאשם הוזמן לראיון התאמה לביצוע השל"צ במסגרת מתנ"ס נווה יוסף בחיפה, שם היה עליו לבצע עבודות אחזקה תחת פיקוח שירות המבחן, אולם הנאשם לא התייצב לראיון. לכן הומלץ על דחיית הדיון לבחינת יכולתו לשתף פעולה.

בתסקיר מיום 10.7.16, לאור חוסר שיתוף פעולה של הנאשם, אי התייצבותו לראיון קבלה, קשיו לעמוד בגבולות שהציב לו שירות המבחן, אף במסגרת הליך משפטי, העריך שירות המבחן כי אין לנאשם נכונות כנה לבצע של"צ, נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על הרשעת הנאשם והשתתף מאסר מותנה.

בתסקיר מיום 18.9.16 ובתסקיר מיום 28.11.16 חזר שירות המבחן על אותה המלצה, לאור חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, המתבטא בניסיונות חוזרים ונשנים מצד שירות המבחן ליצור קשר עם הנאשם, ללא הצלחה, וקביעת פגישות מהן נעדר מבלי ליידע.

סיכום והכרעה:

22. הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים ובביצוע עבירה של הפרעה לשוטר. נסיבות ביצוע העבירות חמורות: המעשים בוצעו כלפי שני שוטרים ועובד ציבור, נציגי מערכת אכיפת החוק, שהגיעו למקום כדי לבצע תפקידם ולשמור על הסדר הציבורי, אותו הפרו הנאשם וחבריו, ונתקלו בהפרעה אלימה, מבחינה מילולית ומבחינה פיזית, מצד הנאשם. ההפרעה לשוטרים לא היתה נקודתית, אלא מתמשכת, אירעה במספר זירות אירוע, והנאשם נקט, במהלך אותה הפרעה, באלימות פיזית כלפי שוטר, והשמיע איומים בפגיעת גוף ונפש כלפי עובד ציבור.

23. עם זאת, העבירות בוצעו לפני קרוב לשלוש שנים, לנאשם אין עבר פלילי ומאז העבירות דן לא ביצע עבירות נוספות. הנאשם כבן 21 שנים, חייל בשירות סדיר בצה"ל, שלפי טיעוני סנגורו עתיד לסיים שירותו הצבאי בנובמבר 2017. הנאשם בעל רקע אישי ומשפחתי קשה, הודה ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, לא הצליח לעמוד בדרישות הקבלה לעבודות של"צ, והמלצת שירות המבחן הנה למאסר מותנה, ללא המלצה טיפולית.

24. העונש המתאים לנאשם הנו מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם ענישה מסוג זה תפגע ברצף השירות הצבאי. כעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 15.6.16, הצבא מהווה מסגרת תומכת ומכווינה עבור הנאשם, והשירות הצבאי, בחיל השריון, רחוק ממקום מגוריו, מסייע לנאשם להתרחק מן המסגרת המשפחתית

והחברתית העלולות להביא להתדרדרותו. ענישה הכוללת מאסר בעבודות שירות עלולה להשפיע על המשך שירותו הצבאי ובהכרח תחייב עזיבת היחידה וקרבה למקום ביצוע עבודות השירות.

25. באיזון בין השיקולים האמורים, ומשלא מצאתי מקום לסטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה, הנני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות פיזית כלפי שוטרים או עובדי ציבור אחרים.

ב. מאסר לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו או עבירת איומים.

ג. פיצויים בסך 500 ₪, אשר ישולמו בתוך 90 ימים מהיום, לטובת השוטר אדם מזאריב.

ד. פיצויים בסך 300 ₪, אשר ישולמו בתוך 90 ימים מהיום, לטובת הפקח סער אל עזרא.

ה. פיצויים בסך 200 ₪, אשר ישולמו בתוך 90 ימים מהיום, לטובת השוטרת עדן אדוני.

ו. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר בפועל תחתיו. הקנס ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

ז. חתימה על ההתחייבות בסך 2,000 ₪, שלא יעבור, במשך שלוש שנים מהיום, עבירה כלפי שוטרים או עובדי ציבור אחרים. אם לא יחתום על ההתחייבות בתוך 7 ימים, ייאסר למשך 7 ימים.

יובהר כי בהתאם לחוק, כל סכום שיופקד ע"י הנאשם, יופקד תחילה על חשבון סכומי הפיצויים ורק לאחר מכן על חשבון הקנס שהוטל. בנוסף, כל סכום שיופקד, יחולק באופן שווה בין המפוצים עד לתשלום הפיצויים במלואם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

<#3#

ניתן והודע היום ט"ז שבט תשע"ז,
12/02/2017 במעמד הנוכחים.
עדי במביליה - אינשטיין, סגנית נשיא